

Goleniów, dnia 17 maja 2018 r.

WGN.680.201.12.2013.MK

Decyzja

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 1, w związku z art. 145 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 148 § 2, w związku z art. 145 § 1 pkt 4, a nadto zgodnie z art. 149 § 2 oraz art. 150 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późniejszymi zmianami), **po wznowieniu postępowania** w przedmiocie wymiany gruntów - na wniosek Pani Moniki Ciborek (z domu: Wieczorek) - zakończonego decyzją ostateczną **Dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Szczecinie znak: S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r. w sprawie zatwierdzenia projektu wymiany gruntów, położonych na terenie wsi Sapolnica, gminy Nowogard, po przeprowadzeniu postępowania co do rzeczywistego istnienia przyczyn wznowienia,**

o r z e k a m

1/ stwierdzić, że dzieci Kazimierza i Leokadii Wieczorek w osobach:

- Wieczorek Teresa,
- Wieczorek Marta,
- Wieczorek Marek,
- Wieczorek Małgorzata,
- Wieczorek Tomasz,
- Wieczorek Marzena ,
- Wieczorek Monika,

jako współwłaściciele działek rolnych oznaczonych numerami 41 i 147/1 położonych we wsi Sapolnica, będących przedmiotem postępowania zakończonego decyzją ostateczną Dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Szczecinie S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r. *w sprawie zatwierdzenia projektu wymiany gruntów, położonych na terenie wsi Sapolnica, gminy Nowogard,*

winni być stronami tego postępowania, ale bez swej winy, nie brali w nim udziału;

2/ odmówić uchylecia decyzji ostatecznej Dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Szczecinie S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r. *w sprawie zatwierdzenia projektu wymiany gruntów, położonych na terenie wsi Sapolnica, gminy Nowogard:*

- z uwagi na brak przesłanek wskazanych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2, uzasadniających uchylecie ww. decyzji,
- pomimo zaistnienia przesłanki wskazanej w art. 145 § 1 pkt 4, z uwagi na nie zachowanie przez stronę terminu do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

u z a s a d n i e n i e

Decyzją ostateczną znak: S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r. Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Szczecinie zatwierdził projekt wymiany gruntów położonych na terenie wsi Sapolnica, gminy Nowogard. Postępowaniem wymiennym, zakończonym ww. decyzją, objęte były grunty położone w Sapolnicy należące do Państwowego Funduszu Ziemi oraz osób fizycznych, w tym grunty należące do rodziców (małżeństwo Wieczorek) Moniki Ciborek, oznaczone nr działek 41 i 147/1 o łącznej pow. 3,16 ha.

Pani Monika Ciborek na przełomie lat występuje z żądaniami, które w skrócie można określić jako żądania o przywrócenie stanu prawnego sprzed wydania ww. decyzji.

Na skutek żądań Pani Ciborek, niżej wymienione organy podejmowały **na przełomie lat poniższe działania.**

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2008r. Starosta Goleniowski **wznowił postępowanie** w sprawie postępowania wymiennego. Postępowanie wznowieniowe toczy się do dzisiaj na skutek niżej wymienionych kolejnych decyzji, skutecznie zaskarżanych przez stronę:

Decyzją z dnia **14 lipca 2008r.** Starosta Goleniowski **odmówił uchylenia** decyzji z 1980r.,

Decyzją z dnia **26 października 2010r.** Starosta Goleniowski **odmówił wznowienia postępowania,**

Decyzją z dnia **29 czerwca 2012r.** Starosta Goleniowski **odmówił uchylenia decyzji** z 1980r.

Decyzją z dnia **5 listopada 2012r.** Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie

odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji z 1980r.,

Decyzją z dnia **29 lipca 2013r.** Starosta Goleniowski **odmówił uchylenia** decyzji z 1980r.

Decyzją z dnia **5 stycznia 2015r.** Starosta Goleniowski **umorzył postępowanie wznowieniowe.**

Ostatnia z ww. decyzji także została zaskarżona, w skutek czego **została uchylona.** Decyzję uchylił Wojewoda Zachodniopomorski decyzją z dnia 23 grudnia 2015r. i **przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia.**

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania co do rzeczywistego istnienia przyczyn wznowienia, Starosta Goleniowski ustalił jak niżej.

Na wstępie wyjaśnić należy datę, jaką organ wydający niniejszą decyzję, przyjął za **datę złożenia** przez Panią Monikę Ciborek **wniosku w przedmiocie wznowienia postępowania.**

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, o rzeczywistej treści żądania - zawartego w piśmie złożonym do organu administracji publicznej - nie decyduje tytuł pisma nadany przez stronę, ale rzeczywista treść pisma. Pod tym kątem organ analizował pisma składane na przełomie lat przez Panią Monikę Ciborek.

Pierwsze pisma Pani Moniki Ciborek z żądaniami dotyczącymi gospodarstwa będącego przedmiotem decyzji wymiennych z 1974 r. i z 1980 r., wpłynęły w roku 2003.

Zaznaczyć trzeba, że organ od razu wyeliminował pismo opatrzone datą 2 października 2003r. z datą wpływu: 30 kwietnia 2013r., jako wniosek o wznowienie postępowania „wymienno-scaleniowego” przeprowadzonego w roku 1980, z kilku przyczyn. Po pierwsze pismo to jest nieprecyzyjne. Stanowi wniosek o wydanie nieruchomości/wniosek o wznowienie postępowania, w przedmiocie cytuję: „*gospodarstwa rolnego w granicach przejętych przez Urząd w 1975r.*” Strona nie wymienia postępowania z 1980r., a wymieniona data 1975r. jest inna aniżeli data pierwszego postępowania wymiennego (1974r.). Ponadto strona w piśmie tym wymieniła obydwie działki (138 i 147) objęte postępowaniem „wymienno-scaleniowym” z roku 1974, ale już tylko jedną (41) objętą postępowaniem „wymienno-scaleniowym” z roku 1980 (nie wymieniła działki 147/1). Przy tak skonstruowanym wniosku, trudno wywieść jaką wolę miała wnioskująca. Po drugie, pismo to organ nie uznał jako wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na brak dowodu (pieczętki) na okoliczność wpływu tego pisma do urzędu w roku, który widnieje na piśmie jako data jego sporządzenia. tj, w roku 2003.

Natomiast pisma wnioskodawczyni z dnia:

- 21 czerwca 2003r.,
- 2 października 2003r. z datą wpływu: 6 października 2003r.,
- 17 października 2003r.,
- 18 listopada 2003r.,

zdaniem organu - choć zawierają żądania dotyczące gospodarstwa rolnego i nawiązują do decyzji wymiennych - jednak nie wskazują żądań odnośnie sposobu wzruszenia decyzji. Dlatego żadnego z ww. pism, organ nie uznał jako wniosku o wznowienie postępowania, bo procedura wznowieniowa jest jednym z kilku sposobów wzruszenia decyzji przewidzianych przez przepisy k.p.a.

Natomiast w piśmie z dnia 26 grudnia 2005r. z datą wpływu 28 grudnia 2005r., Pani Monika Ciborek – zarówno w samym tytule – jak i w treści pisma, wyraźnie wyartykułowała, że żąda wznowienia postępowania. W piśmie tym dokładnie określiła też zarzuty do postępowania wymiennego, które pokrywają się z uregulowaniami dotyczącymi postępowania wznowieniowego (art. 145 k.p.a). Sama wnioskodawczyni w poniższych dokumentach:

- w piśmie z dnia 14 września 2007r. zatytułowanym „Dotyczy wniosku o wznowienie wymiany gruntów”, skierowanym do Starosty Goleniowskiego, dowodzi, że, cyt.: „Dnia 28.12.2005r. w Starostwie Powiatowym w Goleniowie złożyłam wniosek o wznowienie wymiany gruntów...”
- w skardze na Starostę Goleniowskiego z dnia 28 marca 2008r. dowodzi, że cytuję: „przedmiotem skargi jest... uchylanie się od załatwienia wniosku o wznowienie wymiany gruntów, złożonego 28.12.2005r „ i dalej: „...nie chodzi o spory tylko o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 kpa, dotyczy 2 decyzji administracyjnych wydanych w drodze przestępstwa tj. Naczelnika Powiatu z datą 23.09.1974r. ... i decyzji Biura Geodezyjnego w Nowogardzie z 1.08.1980r.”

W takich okolicznościach trudno uznać, że wcześniejsze pisma stanowiły wniosek o wznowienie postępowania.

Na podstawie powyższych okoliczności i toku rozumowania, organ ustalił, że wniosek o wznowienie postępowania, Pani Monika Ciborek **złożyła w dniu 26 grudnia 2005r.**

Zaznaczyć jednak trzeba, że choć wymienione wcześniej pisma, nie uznane zostały jako wniosek o wznowienie, to z racji znajdowania się w aktach sprawy i zawierania oświadczeń, twierdzeń strony, stanowią one dowody w rozumieniu przepisów k.p.a., na określone okoliczności.

Strony „postępowania wymiennie-scaleniowego”.

Organ ustalił, że stronami postępowania zakończonego decyzją znak: S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r. był Państwowy Fundusz Ziemi (PFZ) oraz niżej wymienione osoby fizyczne :

1. **Zieliński Władysław**
2. **Grygowski Władysław**
3. **Zieliński Antoni**
4. **Jabłoński Antoni**
5. **Wieczorek Kazimierz**

Wyżej wymienione strony zostały ustalone przez organ w oparciu o :

1/ Wykaz Zmian Gruntowych – nr roboty: Ks.rob. 577 rok rachunkowy 1980, dotyczący obrębu Sapolnica.

Zapisy tego dokumentu (stan dotychczasowy) wskazują, że niżej wymienione osoby przestały być właścicielami niżej wskazanych działek:

- (1) Zieliński Władysław - (dz. nr 38, kw 4997)
- (2) Grygowski Władysław (dz. nr 40, kw 4996).
- (3) Zieliński Antoni – (dz. nr 47 i 48/2, kw 4993)
- (4) Jabłoński Antoni – (dz. nr 46, kw 4992)
- (5) Kazimierz Wieczorek (dz. nr 41 oraz dz. nr 147/1, kw 4994);

2/ Decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu wymiany gruntów położonych na terenie wsi Sapolnica gminy Nowogard, znak: S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r.

W decyzji tej organ orzekł o zatwierdzeniu projektu wymiany gruntów położonych na terenie wsi Sapolnica gminy Nowogard o ogólnym obszarze 31,15 ha, wraz z działką stanowiącą własność PFZ nr 119/1. W decyzji w pkt II wymienione zostały księgi wieczyste tożsame z numerami wymienionymi w ww. Wykazie Zmian Gruntowych.

Z rozpiski decyzji wynika, że otrzymali ją:

- (1) Zieliński Władysław
- (2) Grygowski Władysław
- (3) Zieliński Antoni
- (4) Jabłoński Antoni
- (5) Wieczorek Kazimierz.

Z uwagi na bardzo długi upływ terminu od wydania „decyzji wymiennej” należało przyjąć, że gros z ww. osób nie żyje. Dlatego Starosta Goleniowski, zwrócił się z wnioskami do stosownych organów dysponujących danymi osobowymi, o wskazanie danych osobowo-adresowych ww. osób albo wskazanie danych spadkobierców ww. osób. W wyniku tych czynności organ ustalił, że oprócz następców po PFZ, **stronami niniejszego postępowania wznowieniowego są:**

W aktach sprawy znajdują się dowody na okoliczności ustalenia ww. stron.

Wyjaśnić też trzeba, że w przypadku spadkobierców po małżeństwie Wieczorek, nie wszystkie dzieci nabyły gospodarstwo rolne, ale organ uznał wszystkich zstępnych za strony postępowania wznowieniowego z uwagi na to, że wszystkie dzieci mają interes prawny przy ewentualnym dziale spadku. Podobne rozumowanie organ przyjął odnośnie wszystkich zstępnych pozostałych stron.

Tak ustalone strony, były przez Starostę Goleniowskiego informowane o etapach postępowania, czynnościach organu i prawach przysługujących stronom.

Jednakże z ostrożności, a także z uwagi na fakt, że postępowanie wymienne obejmowało też grunty PFZ – który co do zasady miał różnych następców prawnych (sukcesje syngularne) – dodatkowo od określonego etapu postępowania wznowieniowego, Starosta Goleniowski publikował swoje czynności, poprzez wywieszenie ogłoszeń w Gminie Nowogard, we wsi sołeckiej Sapolnica oraz na BIP-ie Starostwa Powiatowego w Goleniowie.

Zarzuty do postępowania wymiennego.

We wniosku o wznowienie postępowania Pani Monika Ciborek zarzuciła, iż podczas postępowania „wymienno-scaleniowego” :

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe (przesłanka przewidziana w art. 145 § 1 pkt 1 kpa),
- 2) decyzja wydana została w wyniku działań przestępczych (przesłanka z art. 145 § 1 pkt 2 kpa),
- 3) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu (przesłanka z art. 145 § 1 pkt 4 kpa),

Po przeprowadzeniu przez Starostę postępowania co do przyczyn wznowienia, zdaniem organu, nie znajduje uzasadnienia - w zebranych materiale dowodowym - **zarzut sfalszowania dowodów**, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne.

Twierdzenia dotyczące fałszerstwa dowodów w postępowaniu wymiennym, strona precyzuje raczej odnośnie pierwszego postępowania „wymienno-scaleniowego” tj., z 1974r. Niemniej w sposób bardzo ogólny, nieprecyzyjnie strona podnosi zarzut fałszerstwa dowodów także w odniesieniu do postępowania z roku 1980. Nie wskazuje jednak jakie dowody miałyby być sfalszowane.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa, na cele wznowienia postępowania, sfalszowanie dowodu musi być potwierdzone orzeczeniem sądu lub innego organu, *vide*: wyrok NSA z 2 czerwca 2000 r. I SA 1123/99, LEX nr 55743: *"Strona, która domaga się wznowienia postępowania na tej podstawie, że dowód okazał się fałszywy (art. 145 § 1 pkt 1 Kpa), musi przedłożyć właściwemu organowi dowód w postaci orzeczenia sądowego stwierdzającego, że dokument był sfalszowany; nie jest rzeczą organu administracji przeprowadzanie takiego dowodu we własnym zakresie"*.

W aktach sprawy brak orzeczeń organów na okoliczność sfalszowania jakichkolwiek dowodów w postępowaniu „wymienno-scaleniowym” zakończonym decyzją z roku 1980. Żadna z innych stron obecnego postępowania nie doręczyła żadnego dowodu na okoliczność fałszerstwa dowodów, żadna nie popierała twierdzeń Pani Moniki Ciborek.

Kolejnym zarzutem strony jest zarzut, że decyzja z roku 1980, która zakończyła postępowanie „wymienno-scaleniowe”, została wydana **w skutek działań przestępczych**. Strona nie wskazała jakie przestępstwo zarzuca temu postępowaniu. Użyła sformułowań ogólnych,

nieprecyzyjnych jak: „osoby dopuszczające się przestępstwa... po stronie urzędu... po stronie właścicieli zamienionych działek”.

W aktach sprawy brak orzeczeń na okoliczność jakiegokolwiek przestępstwa popełnionego w trakcie postępowania „wymienno-scaleniowego” w roku 1980. W orzecznictwie został utrwalony pogląd, iż na cele wznowienia postępowania, popełnienie przestępstwa musi wynikać z prawomocnego orzeczenia sądu karnego lub innego organu i orzeczenie to musi funkcjonować w obrocie prawnym w czasie prowadzenia postępowania wznowieniowego. Dopóki takiego orzeczenia nie ma, to nie ma też uzasadnionych podstaw do formułowania twierdzenia, że decyzja wydana została w wyniku przestępstwa.

Wyjątkiem od zasady, że dla przyjęcia popełnienia przestępstwa niezbędne jest dysponowanie orzeczeniem stosownego organu o zaistnieniu przestępstwa, jest sytuacja, w której popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego.

W niniejszej sytuacji nie ma okoliczności, które stanowiłyby o oczywistości popełnienia przestępstwa w trakcie postępowania „wymienno-scaleniowego” w roku 1980, a wznowienie postępowania nie jest konieczne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego.

Oczywistości popełnienia przestępstwa zaprzecza też fakt, że choć stronami niniejszego postępowania „wznowieniowego” jest wiele osób, to oprócz Pani Moniki Ciborek, żadna ze stron niniejszego postępowania nie twierdziła, że jakiegokolwiek przestępstwo przy postępowaniu wymienno-scaleniowym w roku 1980 miało miejsce. Zgodnie z uzasadnieniem do tej decyzji, „...projekt wymiany gruntów ... został w dniu 23.07.1980 roku okazany wszystkim uczestnikom postępowania, którzy przyjęli go bez zastrzeżeń”. Starosta w trakcie postępowania wznowieniowego, w swych pismach do wszystkich stron **podkreślał, że strony mają prawo do czynnego udziału w sprawie, zgłaszania żądań, wyjaśnień, zastrzeżeń** (zawiadomienie o etapie sprawy z dnia 28 lutego 2018, z dnia 1 marca 2018 r.), **podkreślał, że strony mogą – składać dowody** na okoliczność zaistnienia przesłanek wskazywanych przez Panią Monikę Ciborek (zawiadomienie o zakończeniu etapu postępowania i o zamiarze wydania decyzji z dnia 28 marca 2018 r.). Żadna ze stron, nie przedstawiła żadnych dokumentów na okoliczności podnoszone przez Panią Monikę Ciborek, żadna nie wносиła o przeprowadzenie dowodów na te okoliczności. W aktach sprawy znajdują się pisma rodzeństwa Pani Moniki Ciborek, które wręcz nie popiera działań siostry, składając oświadczenia o treści: „*wyrażam zastrzeżenia odnośnie wznowienia postępowania w sprawie zatwierdzenia projektu wymiany gruntów położonych na terenie wsi Sapolnica, gminy Nowogard.*” Do urzędu Starostwa przychodziły nieliczne strony celem uzyskania wyjaśnień o przedmiot sprawy. Nie chciały angażować się w sprawę. Dwie osoby odnotowały na piśmie Starosty z dnia 23 kwietnia 2018r., iż nie posiadają dowodów na okoliczność fałszerstwa, czy zaistnienia oszustwa w trakcie przedmiotowego postępowania .

Pani Monika Ciborek podnosząc **zarzut, iż strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu**, uszczegółowiła go odrębnie w stosunku do strony w osobie ojca i odrębnie w stosunku do swojej osoby i swojego rodzeństwa.

Otóż Pani Monika Ciborek, twierdzi, że decyzja „wymienno-scaleniowa” została wydana bez zgody sądu, że Władysław Grygowski – jako opiekun prawny Kazimierza Wieczorek, nie mógł decydować o zamianie gruntów, gdyż czynność taka przekraczała zwykły zarząd.

Wyjaśnić należy, że akt administracyjny kończący postępowanie, jest władczym, jednostronnym oświadczeniem woli organu administracji publicznej, które określa sytuację prawną (prawa i obowiązki) konkretnie wskazanego adresata w indywidualnie oznaczonej

sprawie. Tym samym, nawet, gdyby ojciec Pani Moniki Ciborek nie był ubezwłasnowolniony i nie wyrażał zgody na zamianę, to organ i tak ostatecznie decydowałby władczo o zamianie gruntów. Postępowanie wymiennie-scaleniowe nie jest zależne od woli strony, od jej decyzji. Nie ma możliwości, aby brak zgody strony na wymianę gruntu, który został objęty postępowaniem, uniemożliwił prowadzenie tego postępowania. Nie można się więc zgodzić z twierdzeniem Pani Moniki Ciborek, że działanie opiekuna w postępowaniu „wymienno-scaleniowym” przekraczało zwykły zarząd, bowiem działanie to nie polegało na samodzielnym zarządzaniu, gospodarowaniu majątkiem strony. Władysław Grygowski w ramach tego postępowania uprawniony był do uczestniczenia w okazaniu gruntów wymiennych, ochrony interesu strony, składania zastrzeżeń co do zaproponowanych na wymianę działek, składania wniosków dowodowych, innych. Wszystkie te czynności opiekun wykonuje w imieniu i na rzecz podopiecznego. Pani Monika Ciborek sama wielokrotnie podnosiła, że w postępowaniu tym, w imieniu jej ojca występował opiekun prawny. Podnieść też należy, że dokumentacja sprawy dowodzi, iż Pani Monika Ciborek sama miała możliwość „pilnowania” interesów majątkowych rodziny, bowiem proponowano jej, żeby to ona była opiekunem prawnym ojca. Wówczas to ona występowałaby w postępowaniu „wymienno-scaleniowym”. Jednakże Pani Monika Ciborek nie wyraziła zgody na sprawowanie roli opiekuna prawnego swojego ojca. Na bycie opiekunem Kazimierza Wieczorek nie wyraziła zgody także siostra ubezwłasnowolnionego – Antonina Szyszko.

Tym samym zarzut, że ojciec wnioskodawczyni nie brał udziału w postępowaniu jest bezzasadny.

Poza powyższym zarzutem wnioskodawczyni twierdzi, że ona i jej rodzeństwo bez swojej winy nie brały udziału w postępowaniu z 1980r., a powinni. W tym miejscu wyjaśnić trzeba, że w roku prowadzenia postępowania „wymienno-scaleniowego” tj. 1980r., stan faktyczny przedstawiał się w ten sposób, że matka Pani Ciborek już nie żyła (zmarła w 1975r), a ojciec był całkowicie ubezwłasnowolniony, jako oskarżony o zamordowanie matki. Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 3 marca 1978r., w sprawie stwierdzenia nabycia spadku po zmarłej Leokadii Wieczorek, spadek po tejże nabyły wszystkie dzieci po 1/8 spadek, natomiast gospodarstwo rolne nabyły dzieci za wyjątkiem Krystyny Żoch.

Rację ma więc wnioskodawczyni, że w takim stanie faktycznym i prawnym stronami postępowania „wymienno-scaleniowego” powinni być ona i jej rodzeństwo oraz ojciec. Niemniej stronami postępowania wymiennie-scaleniowego winny być tylko te z rodzeństwa, które nabyło w spadku po matce udział w gospodarstwie rolnym tj: Wieczorek Teresa, Wieczorek Marta, Wieczorek Marek, Wieczorek Małgorzata, Wieczorek Tomasz, Wieczorek Marzena, Wieczorek Monika, a nadto ich ojciec.

W aktach sprawy brak dowodów na to, że wnioskodawczyni i pozostałe ww. dzieci były traktowane jako strony postępowania i brały udział w postępowaniu (samodzielnie, bądź poprzez przedstawicieli). Z akt wywieść można, że jako stronę, organ traktował jedynie Kazimierza Wieczorek. Podsumowując zarzut, że strony w osobie Pani Moniki Ciborek i jej rodzeństwa, nie brały udziału w sprawie bez swojej winy, jest zasadny.

Rozstrzygnięcie.

Zgodnie z treścią art. 151§ 1 pkt 1 k.p.a., *organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub 145b.*

W toku wznowionego postępowania – na podstawie wyżej opisanych okoliczności - ustalono, że przesłanki wznowienia **w postaci sfalszowania dowodów i popelnienia przestępstwa, nie potwierdziły się.** W związku z tym – w oparciu o takie przesłanki – nie

można uchylić decyzji Dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Szczecinie znak: S.C.473/53/80 z dnia 1 sierpnia 1980r.

Natomiast, w toku wznowionego postępowania organ ustalił, że Monika Ciborek i jej rodzeństwo w osobach wskazanych wyżej – jako współwłaściciele działek rolnych, będących przedmiotem postępowania zakończonego decyzją ostateczną Dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Szczecinie S.C.473/53/80 z 1 dnia sierpnia 1980r., **winni być stronami tego postępowania, ale bez swej winy, nie brali w nim udziału.** W obliczu takiego faktu, organ – co do zasady – winien zastosować przepis art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. uchylić ww. decyzję i rozstrzygnąć co do istoty sprawy. Niemniej z uwagi na poniższe okoliczności organ odmówił uchylenia tejże decyzji.

Zgodnie z art. 148 § 2 k.p.a, "*Termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 (nie brania przez stronę udziału w postępowaniu bez własnej winy) biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.* Sama wnioskodawczyni, w piśmie/odwołaniu z dnia 29 lipca 2008r. stwierdziła, że decyzje, których uchylenia żąda, otrzymała od Starosty Goleniowskiego po raz pierwszy w dniu 21 czerwca 2004r. Tym samym **miesięczny termin** do złożenia wniosku o wznowienie postępowania **upłynął 21 lipca 2004r.** Natomiast wnioskodawczyni złożyła podanie o wznowienie postępowania dopiero 26 grudnia 2005r. Uchybienie temu terminowi, zobowiązuje organ do odmowy uchylenia decyzji z 1980r.

Wyjaśnić nadto należy, że co do zasady uchybienie terminowi do wniesienia podania o wznowienie postępowania, skutkować winno odmową wznowienia postępowania. Jednakże w niniejszym przypadku postępowanie już zostało wznowione, stąd – zgodnie ze wskazaniem zawartym w Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 3 września 2009r. sygn. akt II SA/Sz 941/08 (str. 9 uzasadnienia) - sprawę należy rozstrzygnąć poprzez odmowę uchylenia decyzji.

Organ podziela ugruntowane stanowisko orzecznictwa, iż wznowienie postępowania – jako jedno z trybów nadzwyczajnych weryfikacji ostatecznych decyzji administracyjnych - stanowi **wyjątek od uregulowanej w art. 16 § 1 kpa zasady trwałości ostatecznych.** Zgodnie z tą zasadą, decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji są ostateczne, dlatego też uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach i na zasadach przewidzianych w kodeksie lub w ustawach szczególnych.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie.

Od niniejszej decyzji **stronom przysługuje prawo wniesienia odwołania** do Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Starosty Goleniowskiego.

Otrzymują:

Z up. STAROSTY
Monika Kachnowicz
DYREKTOR
Wydziału Gospodarki Nieruchomościami